2026/1213

4.6.2026

DECIZIA (UE) 2026/1213 A CONSILIULUI

din 29 mai 2026

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 20-a reuniuni, referitor la concluziile privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la anumite părți la convenția respectivă și referitor la alegerea membrilor Grupului de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului ([1]) în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului ([2]) în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, în măsura în care aceste aspecte intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii. Convenția a intrat în vigoare pentru Uniune la 1 octombrie 2023.

(2) În temeiul articolului 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO) monitorizează punerea în aplicare a convenției de către părțile la convenție (denumite în continuare „părțile”). În conformitate cu articolul 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO își adoptă raportul și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru a pune în aplicare dispozițiile convenției.

(3) Comitetul părților (denumit în continuare „comitetul”) adoptă recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO. Astfel de recomandări fac distincție între măsurile care urmează să fie luate cât mai curând posibil, cu obligația de a-i prezenta comitetului un raport în termen de trei ani, și măsurile care, deși considerate importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea în cauză urmează să prezinte comitetului un raport cu privire la măsurile luate, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza respectivului raport și a oricăror alte informații suplimentare, comitetul urmează să adopte concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor respective, elaborate de secretariatul comitetului.

([1]) Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia(JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

(4) Se estimează că, în cadrul celei de a 20-a reuniuni, din 2 iunie 2026, comitetul va adopta următorul proiect de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la nouă dintre părțile la convenție (denumit în continuare „proiectul de concluzii”):

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Bosnia și Herțegovina adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul ICCP(2026)4 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Cipru adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)5 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Estonia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)6 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Georgia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)7 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Germania adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)8 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Islanda adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)9 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Norvegia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)10 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la România adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)11 prov;

— Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Elveția adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)12 prov.

(5) Proiectul de concluzii vizează punerea în aplicare a dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice. Proiectul de concluzii vizează, de asemenea, punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției privind azilul și nereturnarea. Respectivele aspecte sunt reglementate de acquisul Uniunii, în special de Directiva 2003/86/CE a Consiliului ([3]), de Directivele 2012/29/UE ([4]), (UE) 2024/1346 ([5]) și (UE) 2024/1385 ([6]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și de Regulamentele (UE) 2024/1347 ([7]) și (UE) 2024/1348 ([8]) ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(6) Proiectul de concluzii va avea efecte juridice deoarece poate influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii prin faptul că ar putea afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția ce urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul comitetului în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea.

([3]) Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

([4]) Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

([5]) Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([6]) Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

([7]) Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

([8]) Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

(7) Trebuie precizat că proiectul de concluzii referitoare la anumite articole din convenție intră doar parțial în sfera de competență a Uniunii. În ceea ce privește articolele respective, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre. În special, în ceea ce privește proiectul de concluzii referitoare la articolele 49 și 50 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să afecteze competența statelor membre în ceea ce privește organizarea internă și administrarea sistemelor lor de justiție și, în ceea ce privește proiectul de concluzii referitoare la articolul 31 din convenție, prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în domeniul dreptului familiei.

(8) În ceea ce privește Bosnia și Herțegovina, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a armoniza politicile și măsurile luate pentru punerea în aplicare a convenției, asigurându-se faptul că acestea acoperă toate formele de violență împotriva femeilor și toate părțile teritoriului acestui stat și că sunt monitorizate și evaluate în mod independent (articolul 7 din convenție); a reduce numărul organismelor de coordonare existente și de a asigura resurse financiare suficiente (articolul 10 din convenție); a depune în continuare eforturi pentru a colecta date sistematice, comparabile și dezagregate din toate resursele relevante (articolul 11 din convenție); a asigura faptul că ordinele de interdicție de urgență sunt emise rapid în situații de pericol iminent și că pot fi extinse la copiii victimei și de a asigura faptul că nu există decalaje între astfel de ordine (articolele 52 și 53 din convenție); și de a le permite femeilor migrante care sunt victime ale violenței și intră sub incidența convenției să solicite un permis de ședere autonom (articolul 59 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(9) În ceea ce privește Cipru, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a asigura faptul că dispozițiile convenției sunt puse în aplicare fără discriminare (articolul 4 din convenție); a continua eforturile de colectare de date sistematice, comparabile și dezagregate din toate resursele relevante (articolul 11 din convenție); a le permite autorităților competente să ordone evacuarea unui autor al unui act de violență domestică din domiciliul comun în situații de pericol iminent și de a asigura faptul că astfel de ordine sunt monitorizate și executate și că sancțiunile pentru încălcarea acestora sunt aplicate efectiv (articolele 52 și 53 din convenție); și de a elabora și de a pune în aplicare orientări cu privire la procedurile de primire care iau în considerare dimensiunea de gen și cu privire la prevenirea violenței de gen împotriva femeilor și a fetelor în centrele de cazare pentru solicitanții de azil (articolul 60 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(10) În ceea ce privește Estonia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a asigura faptul că politicile și măsurile relevante abordează toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției și sunt puse în aplicare ținând seama de o înțelegere bazată pe gen a violenței și că impactul acestora este evaluat (articolul 7 din convenție); a asigura faptul că se acordă atenția cuvenită siguranței femeilor care sunt victime ale violenței domestice și a copiilor acestora în cadrul procedurilor de încredințare și de vizitare (articolul 31 din convenție); și de a asigura faptul că practica și cadrul juridic privind ordinele de interdicție de urgență sunt în concordanță cu convenția (articolul 52 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(11) În ceea ce privește Georgia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a asigura faptul că toate politicile și măsurile relevante pun în aplicare o înțelegere bazată pe gen a violenței și că impactul acestora face obiectul unei evaluări sistematice (articolul 7 din convenție); a asigura faptul că organizațiile pentru drepturile femeilor beneficiază de o finanțare adecvată și durabilă și sunt consultate periodic (articolul 9 din convenție); a asigura faptul că există structuri instituționalizate pentru coordonarea și cooperarea dintre actorii relevanți pentru a asigura un răspuns interinstituțional coordonat la toate formele de violență care intră sub incidența convenției (articolul 18 din convenție); a majora numărul adăposturilor și de a crește capacitatea acestora și de a asigura existența unor adăposturi pentru persoane de același sex (articolul 23 din convenție); și de a asigura faptul că răspunderea penală pentru viol poate fi stabilită fără proceduri sau practici inutile care ar putea provoca o nouă traumă victimelor (articolele 49 și 50 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(12) În ceea ce privește Germania, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a adopta definiții la nivel național, în conformitate cu convenția (articolul 3 din convenție); a asigura coordonarea și cooperarea între toți actorii relevanți în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor de prevenire și de combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică și de a oferi un răspuns interinstituțional coordonat, fără discriminări (articolul 7 din convenție); și de a asigura faptul că toate sectoarele relevante colectează date dezagregate (articolul 11 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(13) În ceea ce privește Islanda, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a asigura faptul că organismului național de coordonare i se dă un mandat clar pentru a-și îndeplini funcțiile și i se pun la dispoziție resurse specifice (articolul 10 din convenție); a consolida capacitatea de urmărire penală și de investigare în ceea ce privește toate formele de violență împotriva femeilor și de a asigura o evaluare a riscurilor sistematică și în funcție de gen (articolele 49, 50 și 51 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(14) În ceea ce privește Norvegia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandării include necesitatea de: a asigura faptul că documentele de politică naționale sunt bine coordonate și oferă un răspuns holistic la toate formele de violență împotriva femeilor și de violență domestică (articolul 7 din convenție); a asigura faptul că datele colectate de persoanele interesate relevante sunt dezagregate (articolul 11 din convenție); și de a lua măsuri pentru a asigura faptul că autoritățile competente pot să dispună ca un autor al unui act de violență domestică să părăsească reședința victimei în situații de pericol iminent și de a lua măsuri pentru a asigura reducerea timpului de prelucrare a unor astfel de ordine (articolul 52 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(15) În ceea ce privește România, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a îmbunătăți aplicarea convenției în cazul tuturor formelor de violență reglementate de convenție, a asigura faptul că dispozițiile convenției sunt puse în aplicare fără discriminare, a lua măsuri pentru a alinia legislația relevantă la definiția violenței domestice și de a introduce o perspectivă de gen în Legea din România pentru prevenirea și combaterea violenței domestice (articolele 3 și 4 din convenție); a asigura coordonarea și cooperarea între toți actorii relevanți în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor de prevenire și de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (articolul 7 din convenție); a asigura resurse financiare adecvate pentru punerea în aplicare a politicilor și a măsurilor relevante, precum și a unei finanțări stabile și durabile pentru ONG-urile specializate în drepturile femeilor care acordă sprijin victimelor (articolul 8 din convenție); și de a asigura colectarea de date dezagregate (articolul 11 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(16) În ceea ce privește Elveția, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor include necesitatea de: a asigura o înțelegere comună a violenței împotriva femeilor în conformitate cu convenția și a depune eforturi pentru a aborda și a combate violența împotriva victimelor expuse discriminării intersecționale (articolele 3 și 4 din convenție); a asigura o finanțare adecvată pentru politicile și măsurile relevante și o finanțare durabilă pentru organizațiile care oferă servicii specializate de sprijinire a femeilor care sunt victime ale violenței (articolul 8 din convenție); a continua eforturile de îmbunătățire a colectării de date dezagregate din sistemul de justiție penală (articolul 11 din convenție); a asigura faptul că victimele și copiii acestora au acces la adăposturi specializate în întreaga țară (articolele 22 și 23 din convenție); și de a asigura siguranța victimelor și a copiilor acestora în cadrul exercitării drepturilor de vizitare (articolul 31 din convenție). Întrucât respectivul proiect de concluzii este în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și în domeniul azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestuia.

(17) Se estimează că, în cadrul celei de a 20-a reuniuni, din 2 iunie 2026, comitetul va alege cinci membri ai GREVIO. Dacă vor fi aleși, aceștia își vor exercita mandatul de la 1 septembrie 2026 până la 31 august 2030. În temeiul articolului 66 din convenție, GREVIO este compus din 15 membri. Membrii săi sunt aleși de comitet din rândul candidaților nominalizați de părți pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit o singură dată. Membrii GREVIO sunt aleși din rândul resortisanților părților, ținând seama de echilibrul geografic și de gen, precum și de expertiza multidisciplinară în domeniul combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

(18) În calitate de membru al comitetului, Uniunea are dreptul la cinci voturi în ceea ce privește alegerea preconizată a cinci membri ai GREVIO. Cei cinci membri trebuie aleși de comitet din rândul celor 15 candidați care au fost nominalizați de un număr de 13 părți. Dintre cele 13 țări care au făcut nominalizări, 11 sunt state membre ale Uniunii. Întrucât toți candidații nominalizați au o vastă experiență multidisciplinară în domeniul combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, astfel cum figurează în documentul IC-CP (2026)2, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a se abține de la vot în cadrul alegerii respective.

(19) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(20) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 20-a reuniuni, este:

1. de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

   (a) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Bosnia și Herțegovina adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul ICCP(2026)4 prov;

   (b) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Cipru adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)5 prov;

   (c) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Estonia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)6 prov;

   (d) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Georgia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)7 prov;

   (e) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Germania adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)8 prov;

   (f) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Islanda adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)9 prov;

   (g) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Norvegia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)10 prov;

   (h) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la România adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)11 prov;

   (i) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Elveția adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2026)12 prov;

2. de a se abține de la vot în cadrul alegerii a cinci membri ai Grupului de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO).

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 29 mai 2026.

Pentru Consiliu

Președintele

M. RAOUNA